

**Cadastrul de protecție a mediului înconjurător și planul de acțiune
ecologică al Crișurilor Alb, Negru și a îmbinării celor două Crișuri
/Environmental cadastre and ecological action plan of the Rivers
Fehér-, Fekete- and Kettős-Körös/**

CRISKÖR

**LEGISLAȚIA ÎN DOMENIUL PROTECȚIEI MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR ÎN ROMÂNIA ȘI ÎN
UNGARIA¹**

www.huro-cbc.eu

This document has been produced with the financial assistance of the European Union. The content of the document is the sole responsibility of Hungarian Academy of Sciences Centre for Economic and Regional Studies and can under no circumstances be regarded as reflecting the position of the European Union and /or the Managing Authority.

Conținut

Conținut	2
1. Reglementarea protecției mediului înconjurător în România	3
1.1 Rolul României în reglementarea comunitară a protecției mediului înconjurător	5
1.1.1 Calitatea aerului	6
1.1.2 Gestionarea deșeurilor	8
1.2 Sistemul de reglementare și mijloacele de protecție a mediului înconjurător în România	9
1.3 Mijloacele economice în sistemul legislative al protecției mediului înconjurător în România	10
1.4 Evaluarea sistemului de reglementare a protecției mediului înconjurător în România.....	12
2. Sistemul de reglementare a protecției mediului înconjurător în Ungaria	13
2.1 Protecție hidrologică	13
2.2 Protecția aerului	18
2.3 Gestionarea deșeurilor	21
Anexă	24
Bibliografie.....	32

Observații¹

Prezentul material intenționează să facă o analiză comparativă între anumite părți ale legislației din domeniul protecției mediului înconjurător în vigoare în România și în Ungaria, mai ales ale celor referitoare la protecția anumitor elemente ale mediului înconjurător, fără a fi o prezentare comparativă exhaustivă și științifică, bazată pe lucrările următorilor autori, precum și pe legislația prezentată în bibliografia acestui material:

- **Supliment la cursul “Legislația mediului” c. jegyzethez, mai ales referitor la legislația în vigoare din toamna anului 2003, universitatea din Miskolc, decembrie 2005**
- **Reglementarea protecției mediului la nivel comunitar prin prisma României, disertație master, autor Székely János, masterand la Universitatea Babes-Bolyai, Colegiul de Drept și Științe Economice Mikó Imre, 2008 Cluj**
- **Varga Annamária (2006): Mijloacele economice ale reglementării protecției mediului înconjurător în România, Universitatea Babes Bolyai, Colegiul de Drept și Științe Economice Mikó Imre, Cluj**

1. Reglementarea protecției mediului înconjurător în România

Noul sistem legislativ din România a fost elaborat pe baza noii constituții adoptate în 1991. Procesul legislativ de prim nivel include legile și ordonanțele guvernamentale, iar cel de/al doilea nivel cuprinde ordinele diverselor ministere, cu precădere cele elaborate de ministerul de resort, și aceasta este ordinea în care diferitele legi și ordonanțe, ordine intră în vigoare. Deciziile guvernamentale sunt luate de Biroul Primului Ministru și ele stau la baza activității tuturor ministerelor și organelor guvernamentale.

Cele mai importante elemente ale Legii 137/1995 despre protecția mediului înconjurător sunt:

Principiile și elementele strategice ale elaborării legii;

Drepturile referitoare la accesul la informații privind calitatea mediului înconjurător;

Dreptul la informație și consultare referitoare la informațiile privind caracteristicile industriale stipulate de legea privind evaluarea impactului asupra mediului înconjurător;

Introducerea procesului de evaluarea a impactului ecologic și tipurile de date accesibile populației;

Stabilirea responsabilității față de situația mediului înconjurător;

Reglementări privind materialele și substanțele nocive, dăunătoare, chimice și substanțele pesticide;

protecție împotriva radiației ionizante și împotriva surselor radiante;

protecția resurselor natural și a diversității biologice;

plan de acțiune în cazul poluărilor neașteptate;

definirea drepturilor, competențelor și responsabilităților de proprietar ale autorităților de protecție a mediului înconjurător, autorităților centrale și locale, precum și a persoanelor fizice și juridice;

dreptul la recurs față de autoritățile administrative și legale;

Conform aliniatului 88 al legii au fost elaborate și alte legi referitoare la protecția mediului înconjurător, ca, de exemplu:

- Legea 29/1996 despre păduri;
- Legea 103/1996 despre vânătorie;
- Legea 107/1996 referitoare la resursele hidrologice
- Legea 111/1996 despre activitățile nucleare.

Alte ordine:

- Ordinul 73/2000 referitor la Fondul de Protecție a mediului înconjurător;
- Ordinul 78/2000 referitor la gestionarea deșeurilor;
- Ordinul 243/2000 referitor la protecția aerului;

- Ordinul 200/2000 referitor la protecția rezervațiilor naturale;
- Ordinul 236/2000 referitor la protecția habitatului și a faunei și florei (în prezent Legea 462/2001);
- Ordinul 49/2000 referitor la organismele modificate genetic;
- Ordinul 89/1999 referitor la utilizarea, comercializarea și limitarea substanțelor care descresc stratul de ozon (în prezent Legea 159/2000);
- Ordinul referitor la plantele cultivate pe ogoare și pesticidele folosite;
- Ordinul ministrului 125/1996 referitor la procedura ecologică de aprobare a activităților sociale și economice;
- Ordinul ministrului 184/1997 referitor la procedurile de auditare ecologică ;
- În perioada 1998-2000 ministerul pentru Protecția Apelor și a Mediului Înconjurător și de Dezvoltare Regională a luat următoarele hotărâri și a emis următoarele ordine importante:
- Ordonanța de Guvern 155/1999 referitoare la adoptarea Catalogului Deșeurilor Europene și a listei de deșeuri nocive;
- Ordonanța de Guvern 173/2000 referitoare la utilizarea PCB/PCT și
- Ordinul Ministrului 699/1999 referitor la controlul hidrologic și chestiuni legislative.

1.1 Rolul României în reglementarea comunitară a protecției mediului înconjurător

România a introdus dreptul la un mediu înconjurător sănătos prin modificarea Constituției (Articolul 35). În perioada ce urmează, documentele care mai reglementează în paralel acest domeniu sunt și Tratatul de la Lisabona, precum și Carta Europeană a Drepturilor de Bază (aceste documente stipulează necesitatea vitală a protecției accentuate a mediului înconjurător, precum și principiile dezvoltării sustenabile, care trebuie integrate complet în politicile Uniunii Europene).

La nivel comunitar, consecințele imediate ale documentului de aderare a României au fost adaptarea legislației din domeniul protecției mediului înconjurător în sistemul legislative românesc. În Anexa VII a Procesului verbal de aderare sunt trecute și derogările listate în Articolul 20. al

Procesului Verbal.

1.1.1 Calitatea aerului

Măsurile comunitare importante referitoare la calitatea aerului de la care România a primit derogare sunt directivele Consiliului și Parlamentului European 94/63/EK, Ordinul 1882/2003 al Consiliului și Parlamentului European, precum și recomandările privind executarea directive mai sus amintite.

Prima derogare se referă la articolul 3. al Directivei, precum și anexele I. ale acestei directive, care stipulează regulile de păstrare a materialelor combustibile, și care reglementează că obiectivul de atins este ca anual un maxim de 0.01% din cantitatea de combustibil comercializat să se piardă în natură.

Perioada de implementare a acestui obiectiv după aderarea la UE în cazul României este de două ori mai mare decât ceea ce este stipulate în mod obișnuit în Directiva mai sus amintită (Articolul 10 al Directivei) în cazul a patru stații, pe câtă vreme în cazul celorlaltor stații termenul limită este identic cu cel stipulate de directivă în general.

Acesta este primul exemplu al lipsei de exigență surprinzătoare pe care Uniunea Europeană o dovedește în cazul României în ceea ce privește protecția mediului înconjurător, mai ales că România ar fi avut destul timp pentru finalizarea tuturor procedurilor și măsurilor necesare pentru aderare înainte de acest moment.

Legislația comunitară a decis să se folosească o implementare în doi pași în ceea ce privește introducerea unor măsuri cauzate de pierderea de combustibil în timpul umplerii și golirii rezervoarelor portabile de combustibil (Articolul 2, titlul 9, punctual A, aliniatul 2 din Anexa VII a Procesului Verbal de Aderare). În ceea ce privește introducerea reglementărilor tehnice referitoare la vehiculele de transport al combustibilului (Aliniatul 5 al Directivei), în cazul României acest lucru s-a făcut în trei faze.

Unul dintre mijloacele românești pentru scăderea poluării aerului a fost introducerea taxei de înregistrare. Aparent această taxă este identică cu cea stipulată de Directiva 96/62/EK a Consiliului, care are rolul de a trasa cadrul și limitele acestei activități în ceea ce privește calitatea aerului (Articolul 1, aliniatul 1), având ca scop reducerea cantității de substanțe nocive omului și mediului emantate. Cu siguranță că este vorba de emanarea de gaze CO₂, a căror scădere apare și în programul de acțiune în domeniul protecției mediului înconjurător nr. 6 (Articolul 1, paragraful 2, aliniatul 1). Totuși, acest program de acțiune a fost controlat din punctul de vedere al normelor legislative ale Tratatului și nu se poate spune că capitolul referitor la mediul înconjurător ar asigura oricărui stat membru drepturi în plus în elaborarea unei reglementări unilateral, mai stricte și astfel să încalce libertățile comunitare de bază. Aceste limitări (în cazul nostru introducerea unei taxe) care prin natural lor au rolul de a modifica piața, se pot introduce doar la nivel comunitar, fără să încalce libertățile de bază ale cetățenilor (Tratat articolul 90).

Acesta este punctual de vedere abordat de Comisie, care a cerut armonizarea legislativă a taxelor de înregistrare (în România „prima taxă de înregistrare”), precum și planificarea acesteia ca o taxă de protecție a mediului înconjurător. Această recomandare însă nu a fost votată deoarece nu a existat o abordare unanimă a chestiunii armonizării legislației (articolul 93 EKSZ). Documentul stipulează și reglementarea protecției atmosferice prin directive euro 4 98/69/EK.

În ciuda acestora, oricare altă inițiativă asemănătoare va eșua dacă articolul EKSZ 90 deja amintit este obligatoriu și nu se poate face o deosebire între autoturismele cumpărate în țară sau în străinătate, așa cum ar fi fost posibil conform textului original al primei taxe de înregistrare propuse. La nivel comunitar taxa de înregistrare nu este o taxă interzisă atâta vreme ce nu încalcă libertăți comunitare de bază. România a introdus în mod significant această taxă conform așteptărilor comunitare, dirijând sumele încasată din această taxă mai ales spre fondurile de protecție a mediului înconjurător.

1.1.2 Gestionarea deșeurilor

În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, România parțial și/a asumat răspunderea ca până la sfârșitul anului 2015 să raporteze către organismele de rigoare ale statelor tranzit și de destinație toate deșeurile listate în regulamentul 259/93/CEE și exportate cu scopul reciclării, precum și să le prelucereze conform capitolului B intitulat „Deșeuri menite să fie refolosite” al regulamentului mai sus amintit.

Datorită surplusului de obligații, România beneficiază și de un surplus de drepturi, intrucat conform Procelui Verbal de Aderare, România nu trebuie neapărat să se conformeze celor stipulate în articolul 7, aliniatul 4 al reglementării 259/93/CEE.

Dacă este nevoie, România își poate exprima vetoul împotriva introducerii unor deșeuri de pe „lista galbenă” a Anexei III a Regulamentului, deșeuri care sunt doar parțial nocive, potrivit articolului 7, aliniatul 4 a al regulamentului, dar numai în cazul în care acestea periclitează ordinea public, securitatea public, protecția sănătății, sau dacă partea exportatoare sau de destinație au comis o neregularitate mai înainte, sau este cazul unei prohibiții internaționale, sau utilizarea acelor deșeuri ar fi illogică din punct de vedere economic sau al protecției mediului înconjurător, conform articolului 8. Această derogare a fost valabilă până la 31 decembrie 2011 și nu a afectat transporturile care au tranzitat țara (conform celor stipulate în Procesul verbal de aderare). Acest avantaj a ieșit la iveală atunci când s/a aflat că România primește deșeuri casnice din Italia pentru a fi distruse pe teritoriul țării.

Termenul limită al acestei derogări se poate prelungi până la sfârșitul anului 2015, dacă este nevoie, și numai conform celor stipulate de articolul 18 al Regulamentului 75/442/CEE, așa cum acesta a fost modificat de regulamentul 91/156/CEE rendelet által. Articolul 18 presupune o procedură comitologică a implementării acestei derogări, stipulând în primul aliniat că „Activitatea Comisiei va fi ajutată de o comisie”. În consecință, o comisie format din experți la nivel național, poate cere de la Comisia Uniunii Europene extinderea acestei derogări, bineînțeles cu explicațiile de rigoare.

La fel ca și în cazul deșeurilor de pe „lista galbenă” a anexei III, se poate interzice prelucrarea deșeurilor care apar pe „lista roșie” a anexei IV a Regulamentului, sau a oricărui alt deșeu care nu apare pe nici o listă, într-o procedură analogă. Interdicția nici aici nu se referă la cele în transit. Există și aici posibilitatea de extindere a valabilității.

1.2 Sistemul de reglementare și mijloacele de protecție a mediului înconjurător în România

În mod tradițional, ca mijloc de bază al reglementării protecției mediului înconjurător România folosește mijloacele directe de reglementare, sancționând nerespectarea dispozițiilor. Cauzele acestora sunt:

- reglementarea directă este asemănătoare celorlalte domenii ale politicii administrative, deci nu necesită experți în plus
- mediul legislative din România nu este încă destul de flexibil pentru a se putea folosi mijloace economice mai dezvoltate, ca de exemplu sistemul autorizațiilor de piață
- În administrație, mai ales în domeniul protecției mediului înconjurător, economiștii au o pondere mai mică, iar autoritățile prefer sistemele bazate pe *command and control*,
- încă nu s/au familiarizat destul cu abordarea economică în domeniul protecției mediului înconjurător în România, acest punct de vedere este considerat prea indirect, deoarece în aceste cazuri cel care poluează are dreptul de decizie asupra activităților sale
- sumele încasate din taxele de protecție a mediului înconjurător sunt încă nesigure din cauza faptului că legislația din acest domeniu nu este foarte bine gândită,
- taxele de protecție a mediului înconjurător au un effect de creștere a inflației
- aceste taxe au un impact negativ asupra grupurilor de populație cu un venit mic
- reglementarea directă are un rezultat mai palpabil decât reglementarea economică.

1.3 Mijloacele economice în sistemul legislative al protecției mediului înconjurător în România

În România nu există o legislație comprehensivă referitoare la mijloacele economice ale protecției mediului înconjurător. Nu există o legislație elaborată direct pentru aplicarea diverselor mijloace economice. Conform legislației române, taxele se pot identifica în felul următor:

- taxe pe produse,
- taxe pe poluarea mediului înconjurător,
- taxe pe ambalaj.

Taxele pe produse se plătesc în cazul acelor produse ale căror procese de producere sau comercializare conțin material nocive pentru mediul înconjurător. *Taxele pe produse* se plătesc pe baza poluării mediului sau a unuia din elementele mediului. *Taxele pe produse* se definesc pe baza cantității sau valorii produsului produs, comercializat sau importat. Legea 73 din 2000 stipulează ce trebuie făcut în acest sens. Conform acesteia, trebuie plătită taxă pe produs în cazul următoarelor:

- comercializarea, importarea și utilizarea materialelor de împachetare (cu excepția materialelor de împachetare a medicamentelor)
- producerea, importarea și comercializarea substanțelor chimice periculoase

- lemnul exploatat
- importarea, producerea, comercializarea anvelopelor
- comercializarea tutunului sub orice formă de produs
- combustibil și alte produse din țiței

Taxele de poluare a mediului înconjurător se definesc conform cantității materialelor nocive care ajung în natură datorită activității umane. Acestea sunt stipulate în Legea 360 din 2003. Legea

stipulează principiile generale referitoare la utilizarea substanțelor chimice periculoase: precauție în scopul menținerii sănătății mediului și a oamenilor, principiul transmiterii informației, gestionarea securizată a acestor substanțe chimice nocive. Legislația românească mai stipulează și chestiuni de poluare a aerului, apelor și a solului. Conform dispozițiilor, taxa de poluare a mediului înconjurător se aplică la substanțe și materiale care au standarde de măsurare și se poate defini cantitatea de poluare.

Taxele pe ambalaj se aplică pentru material care pot polua mediul înconjurător, dar a căror valoare se rambursează către cumpărător dacă acesta duce ambalajul înapoi la magazine sau la punctele de colectare. Din această cauză aceste taxe sunt bune numai dacă există un sistem de rambursare a materialelor. În România acest sistem funcționează numai în cazul a foarte puține material. Conform Deciziei 1057 din 2001 fiecare persoană juridică care comercializează acumulatori sau baterii este obligată să primească înapoi produsele uzate și să ramburseze 10% din preț în cazul acumulatorilor. În ciuda faptului că aceste taxe pe ambalaj funcționează foarte bine ca stimulent în dezvoltarea conștiințozității în domeniul protecției mediului înconjurător, deoarece premiază o atitudine pro-natură și mediu, în România încă nu se vede cât de important este acest factor. Chiar dacă în unele locuri se reprimesc aceste materiale și se rambursează din preț, populația română încă nu este conștientă de acest lucru și această formă de comportament încă nu se întâlnește destul de des.

Taxele mijloacelor economice încă nu sunt atât de mari ca să aibă un efect stimulent în sine. De aceea generarea unui efect de redistribuție prin granturi este un aspect important. Sursa acestor granturi sunt sumele încasate în fondurile de protecție a mediului înconjurător.

În politica de protecție a mediului înconjurător din România, sursa primordială a finanțării și granturilor este Fondul de protecție a mediului înconjurător. Scopul acestui fond este de a asigura finanțarea rezolvării unor probleme extraordinare de protecție a mediului înconjurător, ca de exemplu referitoare la: controlul, protecția și purificarea aerului, apei, solului, protecția resurselor naturale, gestionarea deșeurilor și stoparea caracterului lor nociv, gestionarea deșeurilor periculoase și

neutralizarea lor, protecția și menținerea biodiversității, popularizarea unui comportament social conștient în acest sens. Obiectivele Fondului de protecție a mediului înconjurător se pot implementa prin credite rambursabile și nerambursabile, prin finanțare externă și distribuția lor internă, prin oferirea de granturi și finanțare proiectelor de protecție a mediului înconjurător.

În afară de Fondul de protecție a mediului înconjurător mai există și alte fonduri speciale. Încasările acestor fonduri provin din taxele de protecție a mediului înconjurător și din amenzi. Aceste fonduri sunt eficiente numai dacă există un mecanism de redistribuție bine elaborate și transparent. Probleme de protecție a mediului înconjurător sunt regionale în mare parte, soluțiile trebuie luate de consiliile locale, ceea ce este foarte dificil pentru că acestea nu au experți în acest domeniu, iar procedurile sunt foarte birocratice.

1.4 Evaluarea sistemului de reglementare a protecției mediului înconjurător în România

După 1989, mijloacele de reglementare a protecției mediului înconjurător din România analizate în prezentul studiu se apropie foarte încet de cerințele UE. Odată cu creșterea dramatică a numărului firmelor din anii 1990, aplicarea reglementărilor directe de tipul *command and control* a devenit foarte greoaie. Mijlocul anilor '90 a adus cu sine schimbări semnificative în domeniul reglementărilor ecologice generale. O altă tendință importantă a fost dorința de integrare la Uniunea Europeană. Noua lege a protecției mediului înconjurător care va veni peste nu mult timp va clarifica probabil multe chestiuni de principiu, în concordanță cu cele stipulate de Uniunea Europeană.

2. Sistemul de reglementare a protecției mediului înconjurător în Ungaria

2.1 Protecție hidrologică

Legea CXX. din 2003 stipulează modificările legii referitoare la gestionarea apelor

- Ca rezultat al modificării, legea prezentă aplică mult mai strict cerințele de protecție a mediului înconjurător decât legea de mai înainte:
- Legea cuprinde principalele domenii de gestionare a apelor: utilizarea, menținerea posibilităților de utilizare și protecția împotriva daunelor provocate de ape (inundații și secetă). Din toate acestea, modificarea legii subliniază accentuarea mijloacelor de menținere a posibilităților de utilizare, cu ajutorul reglementărilor economice, pe lângă mijloacele administrative (analize economice și de impact, reglementări legislative și economice care stimulează folosirea rațională a apei, precum și cu ajutorul activităților hidrografice (sistemele informative pe care se bazează planificarea gestionării apelor trebuie să aibă în vedere și caracteristicile de mediu).
- În ceea ce privește implementarea activităților de planificare ale statului referitoare la gestionarea apelor, scopul primordial este păstrarea calității bune a apelor, precum și elaborarea unui plan de gestionare a colectării apelor conform directivelor naționale.
- În prețurile stabilite de către autorități în cadrul gestionării apelor, în afara costurilor directe ale serviciilor de furnizare a apei trebuie să intre și costurile protecției mediului înconjurător (pe baza principiului cine folosește sau poluează, plătește).

Hungary-Romania
Cross-Border Co-operation
Programme 2007-2013

European Union
European Regional Development Fund

Ordinul Guvernului 221/2004. (VII. 21.) referitor la regulile de gestionare a colectării apelor

Această reglementare conține regulile referitoare la ariile de colectare a apelor, incluzând și cerințele planurilor de gestionare a apelor și de protecție a mediului înconjurător, conform directivelor cadru de gestionare hidrologică. Planul național maghiar se încadrează în planul internațional de colectare hidrologică referitor la Dunăre. Planul este elaborat de Direcția Națională de Protecție a Mediului, a Naturii și a Apelor. Suprafața țării a fost împărțită în 17 sectoare (în locul celor 12 de până acum), iar planurile referitoare la aceste arii sunt elaborate de direcțiile regionale de protecția mediului și apelor. Aceste planuri funcționează parțial ca planuri reale (descriind situația prezentă și cea care trebuie atinsă, incluzând măsurile ce trebuie luate pentru implementarea acestui obiectiv), și parțial ca documente normative (conținând cerințe asemănătoare planurilor de folosire a teritoriului, ca de exemplu indicatori limită de folosire a teritoriului, spații de protecție).

Planurile trebuie să conțină descrierea caracteristicilor punctelor de colectare a apelor (locația apelor, caracteristici ale morfologiei, identificare unor teritorii protejate, inventarierea utilizării și poluării apelor, etc.). În scopul menținerii condiției bune a apelor este nevoie să se formuleze obiectivele ecologice de îmbunătățire a condiției apelor, precum și măsurile ce trebuie luate în vederea atingerii acestor obiective (acțiuni, **acțiuni**).

Conform acestui ordin planul de gestionare a colectării apelor conține și elemente economice, pe baza cărora trebuie calculat costul utilizării apelor. Principiul urmat este cel care folosește plătește, sau cel care poluează plătește (pentru a acoperi costurile protecției mediului înconjurător ce vor surveni pe viitor în vederea reducerii costurilor sociale). Toate acestea trebuie avute în vedere în scopul stabilirii contribuției la inventarul hidrologic, a taxei de folosire a apei, a contribuției bazate pe interes și a amenzilor (vezi politica prețurilor stipulată de Legea Apelor referitoare la acoperirea tuturor cheltuielilor serviciilor prestate).

Mai mult decât atât, legislația subliniază integrarea aspectelor de protecție a mediului înconjurător în sistemul de gestionare a apelor prin obligativitatea caracterului public al

procesului de planificare, la fel ca și în cazul tuturor procedurilor de protecție a mediului înconjurător prin organizarea forumurilor de informare și de negociere în acest sens (acest aspect este în conformitate cu directiva specific domeniului, dar reprezintă o schimbare față de ceea ce a fost mai înainte).

Unele stipulații ale legislației vor intra în vigoare doar mai târziu. Astfel, de exemplu, au trebuit să se elaboreze deja anumite elemente ale planului (identificarea teritoriilor protejate, identificarea corpurilor hidrologice), dar planul complex intră în vigoare doar din 2009. Includerea cheltuielilor ecologice în politica prețurilor va intra în vigoare din 2010.

Ordonanța de Guvern 220/2004. (VII. 21.) stipulează regulile de protecție a calității apelor de suprafață.

Noua legislație, care aplică reglementările legii referitoare la gestionarea apelor și la protecția mediului înconjurător, a abrogat reglementarea de mai înainte (2003/2001), dar a preluat multe dintre stipulările acesteia, completându-le cu unele noi. Mijloacele tipice de reglementare au rămas următoarele:

- interdicțiile și obligativitățile (de exemplu interdicția de diluare sau de creare a unui element hidrologic nou în cazul excederii valorii limită în ceea ce privește calitatea apei, obligativitatea de a purifica apa din sistemul de canalizare și de a efectua autocontroale, aplicarea prevederilor BAT),
- valorile limită (valori limită regionale în ceea ce privește calitatea apei, valori limită unice în ceea ce privește substanțele emantate),
- obligativitate de autorizare (bazată pe emanația substanțelor poluante), alte mijloace ale autorităților de resort (obligarea la reducerea poluării, de exemplu) perioadele de timp până când nu se aplică amenzi (cu limite identice ca și în legislația de mai înainte) și sancțiuni (amenzi pentru canașizare, amenzi de poluare a apei, amenzi de protecție a apei).

La fel ca și cea de dinainte, și noua legislație împarte substanțele poluante în mai multe categorii. În cazul unora obiectivul este de a stopa în mod treptat emanația, pe câtă

vreme în cazul celor mai puțin nocive este de a le reduce în mod treptat la o valoare limită, iar cele cel mai periculoase sunt interzise în cazul emanării datorită anumitor tehnologii.

Elemente noi ale legislației:

- în fiecare caz aparte autorizația conține valorile limită de emanație.
- Obiectivul ecologic al legislației este de a atinge un nivel calitativ bun al apelor (conform unor parametrii ecologici și chimici stipulați de lege). Prin această nouă abordare a obiectivului final, precum și prin stipularea în lege a obligațiilor celor care folosesc apa și referirea direct a acestor la situația finală, autorizațiile permit o mai concretă și mai obiectivă formulare a cerințelor de îndeplinit, decât mai înainte.
- în procesul de autorizare valorile limită de emanație trebuie definite în concordanță unele cu altele („metoda autorizării combinate”).
- autoritățile pot stipula valori limită unice, în afara celor generale, într-o arie mai largă decât până acum. Cel care emană asemenea substanțe poate cere, de exemplu, valori limite mai puțin stricte dacă nu este în stare să atingă treptat rata de reducere a emanației stipulată în lege.
- autoritățile trebuie să oblige la auto control, iar condițiile garanțiale în care acest lucru este posibil sunt detaliate în legea nouă, la fel ca și modul în care trebuie să se facă (autoritățile aprobă planul de autocontrol pe cinci ani, obligativitatea de a efectua măsurări, frecvența acestor măsurări, asigurarea informațiilor, etc.).

Ordinul Guvernului 219/2004. (VII. 21.) referitor la apele subterane

Și această lege a luat naștere printr-o dublă responsabilitate, prin abrogarea ordinului guvernului de dinainte (33/2000), dar și prin preluarea a numeroase reglementări existente deja (interdicții, obligativitatea de autorizare, amenzi, recuperarea daunelor). Noutatea concepțională a acestui ordin este că reducerea poluării trebuie efectuată nu numai față de situația prezente a emanării substanțelor poluante (în mod subiectiv) dar și față de starea bună a apelor din subteran, ca un scop final obiectiv. Elementele noi sunt

- identificarea corpurilor hidrologice din subteran și stipularea valorilor limită de utilizare (adică cantitative) a acestora în planurile de colectare și gestionare a apelor. În definirea acestor valori trebuie avut în vedere nu numai caracteristicile hidrologice, dar și impactul pe care exploatarea și scoaterea acestor ape îl au asupra fiecărui element al ecosistemului (deci o abordare integrativă). Exploatarea apei se poate face doar în aceste limite (autorizările legale hidrologice).
- Se stipulează măsuri nu numai referitor la reducerea daunelor, dar și în cazul riscurilor ecologice, mai ales în zonele sensibile la acest lucru.

2.2 Protecția aerului

Ordinul Ministerului Agriculturii și al Dezvoltării Teritoriale 4/2004. (I. 13.) referitor la condițiile ecologice stipulate pentru a se putea accesa fonduri în agricultură

Această lege este obligatorie acelor care doresc să acceseze fonduri de finanțare simplificată, pe baza suprafețelor cultivate. Legea stipulează toate măsurile corecte de cultivare ce trebuie luate în ceea ce privește protecția mediului înconjurător (obligativitatea schimbării periodice a recoltării, densitate redusă de animale, interdicția de văruire, extirparea buruienilor, limitarea și documentarea folosirii pesticidelor, etc.), dar prezentul studiu se va ocupa aici doar de aspectul legat de protecția aerului. Conform legii conservarea substanțelor organice din sol interzice arderea uscăciunilor rămase după recoltare. (De menționat, că în afară de limitarea puterii de reînnoire a solului, arderea suprafețelor arabile duce și la distrugerea multor ființe vii, iar prin condițiile proaste ale procesului de ardere se emană mult monoxid de carbon). Conform acestui ordin ministerial, neconformarea la stipulațiile acestuia duce la pierderea dreptului la finanțare. Deoarece aceasta este singura reglementare care se referă la interdicția arderii suprafețelor arabile (cu excepția măsurilor obligatorii stipulate în procesul de protecție a plantelor), în afara chestiunilor legate de dreptul la accesare a fondurilor de finanțare, arderea ogoarelor se pedepsește de către autoritățile de protecție a mediului înconjurător cu amenzi.

Hungary-Romania
Cross-Border Co-operation
Programme 2007-2013

European Union
European Regional Development Fund

Legea XV din 2005 referitoare la comercializarea unităților de gaze emenate prin efectul de seră.

Conform tratatului de la Kyoto, precum și directive UE 2003/87, unitate de emanație se definește prin lege ca dreptul comercializabil (cu valoare materială) de a emana o tonă de dioxid de carbon (sau un alt gaz cu efect de seră) pe o unitate de timp, pentru a se putea conforma stipulațiilor legii mai sus amintite.

Activitățile care emană gaze cu efect de seră (și mai ales dioxidul de carbon), ca de exemplu producerea energiei, manufacturarea sticlei, hârtiei, etc., se pot efectua numai cu autorizație de folosire a mediului înconjurător. Conform legii, se definește concret în prealabil, pe sector de activitate, pe unitate de activitate ce cantitate de unitate de emanație se poate distribui pe o unitate de timp și ce cantitate trebuie ca statul să gestioneze ca și rezervă (Planul Național de Distribuție). Distribuția acestor unități se face gratuit în cazul întreprinderilor maghiare, ceea ce înseamnă că se pot distribui astfel 95 % din unități. Aceste unități se pot atribui în mod liber oricărei întreprinderi sau persoane fizice la sediul sau domiciliul pe teritoriul CEE, precum și organizațiilor fără personalitate juridică.

Ordinul Guvernului 272/2004. (IX. 29.) referitor la autorizarea, monitorizarea și raportarea emanației de gaze cu efect de seră în cazul diferitelor întreprinderi

Conform acestui ordin, în afară de autorizația de protecție a mediului înconjurător (de utilizare a mediului), acest tip de activități trebuie să aibă și o autorizație de emanație a acestor gaze, autorizație care este elaborată de către Inspectoratul Național de Protecție a Mediului, Naturii și a Apelor. Numai întreprinderea care are deja o autorizație de folosire a mediului poate primi autorizație de emanație a acestor gaze, iar cele stipulate în acea autorizație definesc în mod concret condițiile în care aceste activități trebuie îndeplinite, monitorizate și raportate.

Regulile substanțelor care dăunează stratului de ozon stipulate de Ordinul 94/2003. (VII. 2.) .

Anumite reglementări ale legii care face posibilă aplicarea Procesului Verbal de la Montreal (1987), conform clauzelor originale de aplicare a ordinului) au fost abrogate prin aderarea la Uniunea Europeană. În afară de acestea, alte modificări au fost generate și de Ordinul Guvernului **269/2003. (XII. 24.)**.

Conform acestei reglementări, s-au modificat condițiile de producere, importare și utilizare a substanțelor reglementate prin această legislație. Excepțiile de la interdicția generală se referă doar la substanțele folosite în așa numitele domenii critice (de exemplu stingerea incendiilor, interdicțiile sanitare din domeniul zootehniei). Substanțele periculoase din articolele casnice uzate (de exemplu frigidere) trebuie scoase și colectate (banca halon). sau tratate (regenerate, neutralizate), iar rezervele astfel dobândite se pot folosi pentru a satisface (suplimenta) cerințele utilizatorilor critici, iar restul (în afară de cele mai dăunătoare substanțe) se poate exporta. Sancțiunea pentru utilizarea mediului fără autorizație este tot amenda pentru protecția ozonului.

2.3 Gestionarea deșeurilor

Legea referitoare la gestionarea deșeurilor definește concret obligațiile ce revin producătorilor, furnizorilor, consumatorilor, celor din a căror activitate rezultă deșeuri, proprietarilor de deșeuri, gestionarilor de deșeuri, proprietarilor de imobiluri și celor care le folosesc, proprietarilor de deșeuri, față de consiliile locale (colectare, transport, pretratare, depozitare, utilizare, neutralizare). Obiectivul primordial este ca deșeurile să nu rămână “pe drum”. Totuși, se poate întâmpla ca obligativitatea de a se ocupa de deșeuri să îi revină aceleiași persoane sub mai multe forme, sau, ceea ce este și mai rău, să nu se poată identifica clar dintre agenții posibili a cui responsabilitate este obligativitatea respectivă. În continuare luăm în revistă cele mai importante dintre aceste obligații:

Obligațiile producătorului:

Producător este considerat cel care produce orice produs, sau în cazul produselor străine, cel care import acel produs.

Conform unei legislații specifice concrete, producătorul este obligat să producă un asemenea produs și ambalaj, să utilizeze o tehnologie și procedure de dezvoltare a produselor care presupun cea mai eficientă posibil utilizare a materialelor și a energiei, care promovează reciclarea produsului, iar din moment ce produsul a devenit deșeu, asigură tratarea, re folosirea și neutralizarea produsului. Producătorul este obligat ca, din materiile prime, semipreparatele, sau produsele manufacturate din acestea, precum și ambalajele folosite, să le aleagă pe acelea a căror producție și utilizare necesită o cantitate mai mică de materie primă și energie, a căror folosire generează mai puține deșeuri, al căror ambalaj este mai durabil, se poate re folosi de mai multe ori, iar ca deșeu nu dăunează atât de mult mediului înconjurător.

Producătorul este obligat să informeze comerciantul produsului respectiv și consumatorul despre caracteristicile mai importante ecologice și din punctul de vedere al gestionării deșeurilor în cazul produsului și al ambalajului, despre posibilitățile de tratare după ce acestea au devenit deșeuri (dacă sunt durabile, re folosibile, nu conțin prea multe deșeuri, au taxă pe ambalaj, etc.).

Producătorul este obligat să re primească de la comerciant sau de la consumator deșeurile generate de produsele comercializate la nivel național de către el, sau chiar produsul în sine în vederea re folosirii, reciclării sau neutralizării din punct de vedere ecologic (de exemplu baterii și acumulatori, vehicule uzate, echipamente electrice și electronice, precum și deșeurile lor). Aceste produse sau categorii de produse sunt listate într-o legislație specifică, care conține și proporțiile și condițiile în care acest proces trebuie implementat. Obligatoritatea re primirii și replătirii produselor folosite și a deșeurilor generate de acestea îi poate reveni producătorului și în mod voluntar, iar în acest caz el poate decide să semneze un contract în acest sens cu comercializantul produselor sale. Implementarea acestei

obligativități se poate atribui de către producător în totalitate comercializantului sau punctului de colectare a deșeurilor autorizat, conform unui accord între producător și autoritățile de protecție a mediului înconjurător.

Producătorul trebuie să aibă grijă de deșeurile generate de activitatea sa, sau de cele reprimite, conform obligațiilor care revin proprietarilor de deșeuri. În acest sens, are obligația de a le colecta, refolosi, neutraliza, dacă îndeplinește condițiile stipulate prin lege, prin autorizația primită; dacă nu, este obligat să se îngrijească de efectuarea acestor activități găsind și plătind o firmă de gestionare a deșeurilor care este autorizată în acest sens, care dispune de condițiile necesare stipulate de lege pentru îndeplinirea acestor activități.

Anexă

Legislația ecologică a Ungariei

Numărul și titlul legii Ordinul Guvernului 204/2001. (X. 26.) despre amenzi de canalizare
Ordinul Guvernului 203/2001. (X. 26.) despre unele reguli de protecție a apelor de suprafață
Ordinul Guvernului 193/2001. (X. 19.) despre regulile detaliate ale procedurii de autorizare a folosirii mediului
Ordinul Guvernului 120/2001. (VI. 30.) despre unele reguli de protecție a aerului Modificarea Ordinului Guvernului 21/2001. (II. 14.)
Ordinul Guvernului 98/2001. (VI. 15.) despre condițiile de efectuare a activităților referitoare la deșeurile periculoase
Ordinul Guvernului 78/2001. (V. 9.) referitor la efectuarea activităților industriale și de servicii în cadrul premiselor autorizate, precum și autorizarea premiselor întreprinderilor
Legea LXXI din 2001 referitoare la modificarea Legii LVII din 1995 despre regulile de gestionare a apelor
Legea LIII din 2001 referitoare la modificarea legii LV din 1994 despre pământul cultivabil
Ordinul Guvernului 50/2001. (IV. 3.) referitor la utilizarea agricolă și tratarea apelor de canalizare și a mâlului de canalizare
Ordinul Guvernului 25/2001. (II. 14.) referitor la taxele ecologice ale produselor, precum și la modificarea Ordinului Guvernului 113/1995. (IX. 27.) despre măsurile luate în vederea aplicării Legii LVI din 1995 despre taxele ecologice ale anumitor produse
Ordinul Guvernului 21/2001. (II. 14.) despre unele reguli ale protecției aerului
Ordinul Guvernului 20/2001. (II. 14.) despre analizele de impact ecologic
Ordin comun KÖVIM-BM-KÖM 18/2001. (V. 23.) despre analiza și controlul de protecție a mediului înconjurător al autoturismelor
Ordinul Ministerului Sănătății 18/2001. (IV. 28.) referitor la protecția împotriva riscurilor expunerii la zgomote a angajaților în timpul muncii
Ordinul KÖM 17/2001. (VIII. 3.) referitor la regulile de analiza și control al emansiunii în aer a substanțelor poluante și a surselor de poluare fixe
Ordinul KÖM 16/2001. (VII. 18.) referitor la registrul deșeurilor
Ordin comun KÖM-EÜM-FVM 14/2001. (V. 9.) referitor la valorile limită ale poluării aerului, precum și ale surselor fixe de poluare
Ordin comun EÜM-KÖM 13/2001. (IV. 20.) despre modificarea ordinului 41/2000. (XII. 20.) EÜM-KÖM referitor la limitarea activităților legate de anumite substanțe sau materiale periculoase
Ordin comun KÖM-EÜM 12/2001. (V. 4.) despre extimarea riscurilor substanțelor chimice și reducerea acestor riscuri
Ordinul KÖM 10/2001. (IV. 19.) referitor la limitarea emansiunii substanțelor volatile cauzate de anumite activități sau de utilizarea anumitor echipamente
Ordinul KÖM 7/2001 (III. 9.) referitor la regulile de utilizare, documentare și control al Fondurilor de Protecție mediului înconjurător
Ordinul KÖM 4/2001. (II. 23.) KÖM referitor la regulile de tratare a uleiurilor devenite deșeuri

Ordinul Guvernului 2/2001. (I. 17.) referitor la protecția împotriva accidentelor grave survenite din cauza substanțelor periculoase
Ordinul KöM 1/2001(I. 24.)* despre registrul deșeurilor * abrogate la 1 ianuarie 2002 prin aprobarea ordinului KöM din 16/2001. (VII. 18.) KöM
Ordinul Guvernului 2207/2000. (IX. 13.) despre directivele de implementare a Programului Național de Protecție a mediului înconjurător în 2001 și 2002 évi irányelveiről
Ordinul Guvernului 2206/2000. (IX. 13.) despre strategia maghiară de protecție împotriva schimbărilor climatice
Ordinul Guvernului 189/2000. (XI. 8.) despre regulile concrete de aplicare a amenziilor pentru daunele chimice
Legea CXXXIX din 2000 despre paza securizată armată, despre paza de protecție a mediului și a ogoarelor conform modificării legii CLIX din 1997
Legea CXXIX din 2000 despre modificarea legii LIII din 1995 referitoare la regulile generale de protecție a mediului înconjurător
Legea LXXII din 2000 referitoare la poluarea aerului în cazul angajaților la locul de muncă, la protecția împotriva riscurilor de zgomot și vibrații la locul de muncă, conform Acordul 148. aprobat și publicat la sesiunea nr. 63 a Conferinței Internaționale a Muncii din 1977
Ordinul Guvernului 70/2000. (V. 19.) privind modificarea unor măsuri prevăzute de ordinul Guvernului 113/1995. (IX. 27.) referitor la executarea legii LVI din 1995 despre taxele pe produse, precum și la taxele ecologice ale unor produse
Ordinul comun Eüm–FVM–KöM–GM 46/2000. (XII. 29.) referitor la obligativitatea de raportare și aprobare prin avizare prealabilă (procedura PIC) a importului și exportului anumitor substanțe și materiale
Ordinul Eüm 44/2000. (XII. 27.) referitor la reglementarea anumitor proceduri referitoare la substanțele și materialele periculoase
Legea XLIII din 2000 referitoare la gestionarea deșeurilor
Ordin comun Eüm–KöM 41/2000. (XII. 20.) referitor la limitarea activităților care folosesc anumite substanțe și materiale periculoase
Ordinul Guvernului 33/2000. (III. 17.) referitor la anumite sarcini legate de activități care influențează calitatea apelor de suprafață
Ordin comun Eüm–SzCsM 25/2000. (IX. 30.) despre siguranța chimică a locurilor de muncă
Legea XXV din 2000 despre securitatea chimică
Ordin comun KöM–Eüm–FVM–KHVM 10/2000. (VI. 2.) despre valorile limită ale apelor subterane și ale mineralelor subterane necesare protecției calității acestora
Ordinul Guvernului 224/1999. (XII. 30.) despre ordinea în care consiliile locale pot cere finanțarea activităților lor de circulare și purificare a apei de canalizare
Ordinul Guvernului 179/1999. (XII. 10.) referitor la executarea legii LXXIV din 1999 privind dirijarea, organizarea protecției în situații de urgență, a protecției împotriva accidentelor grave cu substanțe nocive
Ordinul Guvernului 172/1999. (XII. 6.) privind modificarea Ordinului Guvernului 152/1995. (XII. 12.) referitor la activitățile care necesită efectuarea unui studiu ecologic de impact, precum și regulile concrete ale procedurilor autorităților
Ordinul Guvernului 166/1999. (XI. 19.) privind procedurile de autorizare în domeniul protecției peisajului

Ordinul Guvernului 148/1999. (X. 13.) privind publicarea acordului aprobat la 26 februarie 1991 la Espoo, Finlanda, referitor la analiza impactului ecologic care transcede granițele naționale
Legea CXV din 1999 despre modificarea Legii LXXVIII din 1997 referitoare la modificarea și protecția mediului construit
Legea XCII din 1999 privind modificarea Legii XXI din 1996 referitoare la dezvoltarea teritorială și la organizarea teritoriului
Ordinul Guvernului 80/1999. (VI. 11.) referitor la activitățile industriale și de prestări de servicii pe baza autorizării premisei, precum și procedura de autorizare a premisei
Legea LXXIV din 1999 referitoare la dirijarea, organizarea protecției împotriva situațiilor de urgență și a accidentelor grave cu substanțe periculoase
Legea LXIX din 1999 referitoare la contravenții
Ordinul Guvernului 69/1999. (V. 21.) referitor la modificarea OG 113/1995. (IX. 27.) privind măsurile luate pentru execuția Legii LVI din 1995 referitoare la taxele ecologice și anumite taxe ecologice pe produse
Ordinul FVM 66/1999. (VIII. 13.) referitor la reglementarea profesională în privința protecției patrimoniului arhitectural
Ordinul FVM 40/1999. (VI. 23.) despre consiliile tehnico-arhitecturale de proiectare și planificare a organizării teritoriului și a localităților
Legea htmIX din 1999 despre publicarea acordului și proceselor verbale ale Programului Internațional al Energiei, la Paris, 18 noiembrie, precum și a deciziei finale a Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică de a institui Agenția Internațională a Energiei C(74)203
Ordinul Guvernului 37/1999. (II. 26.) despre modificarea Ordinului Guvernului 38/1995. (IV. 5.) referitor la aprovizionarea utilitară cu apă potabilă și la sistemul utilitar de canalizare
Ordin comun KHVM-KöM 21/1999. (VII. 22.) privitor la elaborarea, menținerea și modernizarea planurilor de contracarare a daunelor survenite în domeniul calității apelor
Ordinul KHVM 18/1999. (VI. 9.) privind publicarea modificărilor și suplimentelor Anexelor "A" și "B" din Acordul European privind transportul pe drumurile publice internaționale a produselor periculoase periculoa
Ordinul KöM 12/1999. (XII. 25.) privind obligativitatea unor standard ecologice naționale
Ordinul KöM 10/1999. (VIII. 26.) referitor la modificarea ordinului KöM 2/1999. (III. 26.) privind regulamentul de utilizare, documentare și control al fondurilor alocate pentru protecția mediului înconjurător din Fondul Ecologic
Ordinul KöM 6/1999. (VII. 21.) referitor la modificarea Ordinului 10/1995. (IX. 28.) KTM privind executarea Legii LVI din 1995 despre taxele ecologice pe produse și taxele ecologice ale anumitor produse
Ordinul Guvernului 6/1999. (I. 18.) referitor la crearea unei zone antreprenoriale a Județului Békés
Ordinul Guvernului 5/1999. (I. 18.) referitor la crearea unei zone antreprenoriale Kunmadaras și împrejurimi
Directiva KöM 4/1999. (K. Ért. 4.) Directiva ministrului protecției mediului KöM 4/1999. (K. Ért. 4.) despre regulile de gestionare și funcționare a fondurilor alocate prin Fondului ecologic
Ordin comun FVM-KöM-GM 4/1999. (I. 14.) referitor la publicarea cerințelor profesionale Ordinul KöM 2/1999. (III. 26.) despre regulile de gestionare și funcționare a fondurilor alocate prin Fondului ecologic

Ordinul Guvernului 2284/1998. (XII. 19.) referitor la accesul la informație în domeniul protecției mediului înconjurător, la contribuția publicității în procesul de luare a deciziilor și la dreptul la justiție conform acordul semnat la Aarhus, 25 iunie 1998
Ordinul Guvernului 2283/1998. (XII. 19.) referitor la aderarea la acordul și procesul verbal din 1979 privind reducerea poluării aerului la distanțe mari, excedând granițele naționale, reducerea cantității substanțelor poluante organice emantate în atmosferă care rămân timp îndelungat în aer
Ordinul Guvernului 178/1998. (XI. 6.) referitor la sarcinile de bază în domeniul gestionării apelor
Ordinul Guvernului 164/1998. (IX. 30) referitor la sarcinile și competențele ministrului fără portofoliu responsabil de programul PHARE
Ordinul Guvernului 158/1998. (IX. 30) referitor la sarcinile și competențele ministrului responsabil de protecția mediului
Ordinul Guvernului 70/1998. (IV. 8.) referitor la modificarea Ordinului Guvernului 233/1996. (XII. 26.) privind regulamentul procedurilor legate de substanțele periculoase și materialele nocive
Legea LXIX din 1998 referitoare la modificarea Legii LVI din 1995 despre taxele ecologice pe produse și taxele ecologice ale anumitor produse
Ordin comun KHVM-BM 42/1998. (XII. 23.) despre modificarea ordinului comun KHVM-BM 11/1998. (IV. 17.) referitor la taxele de înmatriculare și menținere a înmatriculării vehiculelor care circulă pe drumurile publice, precum și taxele de examinare ecologică și control
Ordinul IKIM 25/1998. (IV. 29.) referitor la modificarea ordinului IKIM 30/1994. (XI. 8.) privind aplicarea unor standarde naționale obligatorii rendelet módosításáról
Ordinul KTM 18/1998. (VI. 25.) referitor la conținutul concepțiilor, programelor de dezvoltare teritorială, precum și a planurilor de organizare teritorială a követelményeiről
Ordinul FM 18/1998. (IV. 3.) despre modificarea ordinului FM 54/1994. (X. 19.) privind aplicarea standardelor naționale
Ordinul KTM 16/1998. (VI. 3.) privind regulile concrete ale planurilor de organizare urbanistică și arhitecturală
Decizia 14/1998. (V. 8.) Ordin comun KHVM-BM 11/1998. (IV. 17.) referitor la taxele de înmatriculare și menținere a înmatriculării vehiculelor care circulă pe drumurile publice, precum și taxele de examinare ecologică și control
Ordinul KHVM 5/1998. (III. 11.) despre Consiliul de gestionare teritorială a apelor
Ordinul KTM 3/1998. (II. 11.) referitor la determinarea loturilor de construcție și interdicția de construcție
Ordinul KöM 2/1998. (XI. 27.) referitor la modificarea Ordinului KTM 22/1993. (VII. 20.) privind executarea acordului internațional referitor la protecția stratului de ozon din stratosferă
Ordinul Guvernului 288/1997. (XII. 29.) referitor la modificarea Ordinului Guvernului 113/1995. (IX. 27.) despre măsurile necesare pentru aplicarea Legii LVI din 1995 cu privire la unele taxe ecologice pe produse, precum și a taxelor de protecția mediului înconjurător
Ordinul Guvernului 244/1997. (XII. 20.) referitor la modificarea Ordinului Guvernului 102/1996. (VII. 12.) privind deșeurile periculoase
Ordinul Guvernului 211/1997. (XI. 26.) referitor la sarcinile și competențele inspectoratelor de protecție a mediului înconjurător, precum și a direcțiunii parcurilor naționale, și a Inspectoratului Central de Protecție a Mediului și a Naturii

Ordinul Guvernului 182/1997. (X. 17.) referitor la nominalizarea organizațiilor menite să examineze, să controleze caracterul satisfăcător al produselor tehnice
Legea CLIX din 1997 despre paza securizată armată, despre paza de protecție a mediului și a ogoarelor
Ordinul Guvernului 132/1997. (VII. 24.) referitor la sarcinile de prelevare a daunelor cauzate calității apelor
Ordinul Guvernului 123/1997. (VII. 18.) referitor la protecția bazelor hidrologice existente, bazelor hidrologice viitoare, precum și a surselor hidrologice care aprovizionează apa potabilă
Ordinul Guvernului 112/1997. (VI. 27.) despre sistemului informațional referitor la dezvoltarea teritorială și la organizarea teritorială, precum și la modul de asigurare obligatorie a informației
Decizia OGY 83/1997. (IX.26.) despre Programul Național de Protecție a Mediului Înconjurător
Legea LXXVIII din 1997 despre formarea și protecția mediului construit
Ordinul KTM 50/1997. (XII. 29.) despre modificarea ordinului KTM 10/1995. (IX. 28.) care stipulează executarea legii LVI din 1995 privind taxa ecologică pe produs, precum și taxele de protecției a mediului înconjurător în cazul anumitor produse
Ordinul KTM 48/1997. (XII. 29.) despre procedura de control al supravegherii construcțiilor
Ordinul KTM 47/1997. (XII. 29.) despre regulile profesionale ale controlului construcțiilor și ale protecției patrimoniului național de către autoritățile din domeniu
Ordinul KTM 45/1997. (XII. 29.) KTM despre cerințele tehnice ale conținutului documentațiilor proiectelor din domeniul construcțiilor și tehnic tervdokumentációk tartalmi követelményeiről
Ordinul KTM 43/1997. (XII. 29.) despre amenzile din domeniul construcțiilor
Ordinul KTM 40/1997. (XII. 21.) despre obligativitatea procedurilor cerute de autoritățile din construcții
Ordinul KTM 37/1997. (XII. 8.) despre modificarea ordinului OVH 3/1984. (II. 7.) referitor la amenzile pentru apap de canalizarel
Ordinul KTM 36/1997. (XII. 8.) referitor la competențele inspectoratelor de protecție a mediului înconjurător, precum și a direcțiunii parcurilor naționale
Ordinul KHVM 32/1997. (XII. 20.) despre modificarea ordinului KHVM 18/1991. (XII. 18.) referitor la examinarea ecologică și controlul autovehiculelor módosításáról
Ordinul NM 31/1997. (X. 17.) despre modificarea ordinului NM 4/1997. (II. 21.) referitor la executarea Ordinului Guvernului 233/1996. (XII. 26.) privind procedurile legate de substanțele și materialele periculoase
Ordinul KTM 29/1997. (VIII. 29.) referitor la condițiile de semnalizare a produselor ecologice
Ordin comun KTM-NM-FM-KHVM 20/1997. (VII. 18.) referitor la definirea valorilor limită ale poluării solului și apei de către punctul de colectare a deșeurilor din zona extravilană a localității Garé
Ordinul Guvernului 8/1997. (I. 22.) referitor la modificarea ordinului Guvernului 38/1995. (IV. 5.) privind asigurarea apei potabile și a canalizării prin sistemele utilitare

Ordinul NM 4/1997. (II. 21.) referitor la executarea ordinului guvernului 233/1996. (XII. 26.) privind procedurile legate de substanțele și materialele periculoase
Ordinul Guvernului 234/1996. (XII. 26.) despre sarcinile și competențele inspectoratului Național al Apelor precum și a directoratelor de ape
Ordinul Guvernului 233/1996. (XII. 26.) privind reglementarea procedurilor legate de substanțele și materialele periculoase
Hotărârea Guvernului 2271/1996. (X. 11.) privind Planul Național de Protecție a Mediului Înconjurător și planul general de implementare
Ordinul Guvernului 184/1996. (XII. 11.) privind conceapțiile și programele de dezvoltare teritorială, precum și modul în care se discută și se aprobă planurile de organizare teritorială
Ordinul Guvernului 102/1996. (VII. 12.) despre deșeurile nocive
Ordinul Guvernului 101/1996. (VII. 12.) despre publicarea la Bazel, 22 martie 1988, a acordului referitor la controlul transportului și neutralizarea substanțelor nocive ce transced granițele naționale
Ordinul Guvernului 93/1996. (VII. 4.) despre definirea celor care folosesc mediul înconjurător conform condiției de a numi un comisar de protecție a mediului környezethasználatok meghatározásáról
Ordinul Guvernului 72/1996. (V. 22.) despre aplicarea dreptului de autoritate în domeniul gestionării apelor
Legea LIII din 1996 despre protecția naturii
Legea htmVII din 1996 despre apărarea civilă
Ordinul NM 25/1996. (VIII. 28.) referitor la cerințele generale medicale ale locurilor de muncă și la executarea muncii fără a cauza daune sănătății
Ordinul KHVM 22/1996. (XI. 29.) despre publicarea registrului apelor și construcțiilor hidrologice din patrimoniul exclusiv al statului
Legea XXI. din 1996 privind dezvoltarea teritorială și organizarea teritoriului
Ordinul KHVM 18/1996. (VI. 13.) despre cererea și anexele de autorizare hidrologică
Ordinul KTM 12/1996. (VII. 4.) despre cerințele profesionale ale controlului de protecția mediului înconjurător, despre modul de autorizare, precum și despre conținutul documentelor necesare
Ordinul KTM 11/1996. (VII. 4.) despre condițiile de numire și angajare a comisarului de protecție a mediului înconjurător
Ordinul KTM 9/1996. (VI. 28.) despre modificarea ordinului KTM 22/1993. (VII. 20.) modificat cu ordinele KTM 19/1994. (VI. 8.) și 28/1994. (VIII. 12.) privind executarea acordului internațional de protecție a stratului de ozon din stratosferă
Ordinul Guvernului 152/1995. (XII. 12.) privind activitățile care necesită studii de impact ecologic și regulile procedurilor de autorizare
Ordinul Guvernului 113/1995. (IX. 27.) despre măsurile necesare executării Legii LVI din 1995 referitoare la taxele ecologice pe produs, precum și la taxele de protecție a mediului înconjurător în cazul anumitor produse
Ordinul Guvernului 106/1995. (IX. 8.) despre cerințele ecologice și de protecție a naturii ale procedurii de lichidare și închidere definitivă
Legea LVII din 1995 despre gestionarea apelor

Legea LVI din 1995 despre taxele ecologie pe produs, precum și despre taxele de protecție a mediului înconjurător ale anumitor produse A környezetvédelmi termékdíjról, továbbá egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról
Legea LIII din 1995 despre regulile generale ale protecției mediului înconjurător
Ordinul Guvernului 38/1995. (IV. 5.) despre asigurarea apei potabile și a canalizării utilitare
Ordinul KTM 10/1995. (IX. 28.) despre executarea legii LVI din 1995 privind taxele ecologie pe produs, precum și despre taxele de protecție a mediului înconjurător ale anumitor produse
Ordinul KTM 9/1995. (VIII. 31.) despre limitarea emisiilor de hidrocarburi în procesul de depozitare, transport și turnare a motorinei, benzinei
Ordinul KTM 2/1995. (III. 24.) despre modificarea ordinului OKTH 4/1986. (VI. 2.) de execuție a ordinului MT 21/1986. (VI. 2.) referitor la protecția curățeniei aerului
Legea LV din 1994 despre pământul cultivabil
Ordinul IKM 32/1994. (XI. 10.) despre elaborarea unui Statut de Execuție în Siguranță a lucrărilor din domeniul construcțiilor
Ordinul KTM 28/1994. (VIII. 12.) despre modificarea ordinului KTM 22/1993. (VII. 20.) cu ordinul KTM 19/1994. (VI. 8.) KTM referitor la executarea acordului internațional privind protecția stratului de ozon din stratosferă
Ordinul KTM 19/1994. (VI. 8.) despre modificarea ordinului KTM 22/1993. (VII. 20.) referitor la executarea acordului internațional privind protecția stratului de ozon din stratosferă
Hotărârea OGY 102/1993. (XII. 29.) privind ratificarea acordului cadru al UN referitor la schimbările climatice semnat la Rio de Janeiro la 13 iunie 1992 de către Republica Ungară
Legea XLII din 1993 privind Acordul de importanță internațională semnat la Ramsar, la 2 februarie 1971, referitor la apele naturale, mai ales ca habitat al păsărilor, precum și modificările acestuia aprobate la 2 decembrie 1982 și între 28 mai și 3 iunie 1987
Ordinul KTM 34/1993. (XII. 23.) despre modificarea ordinului OVH 4/1984. (II. 7.) cu privire la amenajările referitoare la canalizare
Ordinul KTM 33/1993. (XII. 23.) despre modificarea ordinului OVH 3/1984. (II. 7.) cu privire la amenajările referitoare la canalizare
Ordinul KTM 22/1993. (VII. 20.) despre aplicarea acordului internațional referitor la protecția stratului de ozon stratosferic
Ordinul KHVM 18/1991. (XII. 18.) referitor la examinarea ecologică și la controlul autovehiculelor
Ordinul KTM 11/1991. (V. 16.) despre regulile de definire a valorilor limită în procesul tehnologic de emisie a substanțelor nocive în arderea deșeurilor, precum și regulile referitoare la aplicarea lor
Ordinul MT 35/1990. (II. 28.) MT despre publicarea procesului verbal semnat la Montreal în 16 septembrie 1987, privind substanțele care distrug stratul de ozon
Ordinul MT 31/1990. (II. 16.) despre publicarea acordului semnat la Viena, 22 martie 1985, referitor la protecția stratului de ozon
Ordinul KVM 12/1990. (V. 23.) KVM referitor la modificarea ordinului OKTH 2/1983. (v. 25.) privind zgomotele și vibrațiile
Ordinul KöM 7/1990. (VI. 18.) referitor la suplimentul la ordinul KVM 3/1988. (VI. 10.) privind zonele excesiv protejabile din punctul de vedere al curățeniei aerului

Ordinul NM 5/1990. (XII. 6.) referitor la substanțele poluante ale aerului, la valorile limită ale calității aerului și la măsurarea poluării aerului
Ordinul KVM 3/1988. (V. 10.) referitor la zonele excesiv protejabile din punctul de vedere al protecției curățeniei aerului
Ordinul MT 21/1986. (VI. 2.) referitor la protecția curățeniei aerului
Ordinul OKTH 4/1986. (VI. 2.) despre executarea ordinului Mt 21/1986. (VI. 2.) referitor la protecția curățeniei aerului
Ordinul Eüm 4/1984. (I. 23.) despre definirea valorilor limită de zgomot și vibrații
Ordinul OVH 4/1984. (II. 7.) despre amenzile legate de canalizare
Ordinul OVH 3/1984. (II. 7.) 12/1983. (V. 12.) MT rendelet despre protecția în cazul zgomotelor și vibrațiilor
Ordinul OVH 2/1983. (V. 25.) despre amenzile din cauza zgomotului și a vibrațiilor
Ordinul OVH 4/1981. (IV. 4.) despre elaborarea Statutului Național de Gestionare a Apelor

Bibliografie

Suplimente la cursul "Drept ecologic", mai ales privind legislația apărută de după, curs Universitatea din Miskolc, decembrie 2005

Reglementarea protecției mediului la nivel comunitar prin prisma României, disertație master, autor Székely János, masterand la Universitatea Babes-Bolyai, Colegiul de Drept și Științe Economice Mikó Imre, 2008 Cluj

Varga Annamária (2006): Mijloacele economice ale reglementării protecției mediului înconjurător în România, Universitatea Babes Bolyai, Colegiul de Drept și Științe Economice Mikó Imre, Cluj

Bándi Gyula: Drept ecologic, Editura Osiris, Budapest 2002

Belanka Cs, Duray B, Hardi T, Mezei I, Nagy I, Pánovics A. (2010): Environmental Policy and the Institutional System of Environment Protection in the Carpathian Basin (Duray B, Mezei I, Nagy I, Pánovics A. Szerk.) Pécs: Centre for Regional Studies of the Hungarian Academy of Sciences, 2010. 38 p. (Discussion Papers; 79.)

Duray B. (2008): România környezetpolitikája, In: Fodor I, Suvák A (szerk.) A fenntartható fejlődés és a megújuló természeti erőforrások környezetvédelmi összefüggései a Kárpát-medencében: konferenciakötet Konferencia helye, ideje: Pécs, Magyarország, 2008.11.10-2008.11.11. Pécs: MTA Regionális Kutatások Központja, 2008. pp. 339-348.

Daniela Marinescu: Tratat de dreptul mediului, Editura ALL BECK, Bucuresti 2003. Legea protecției mediului nr. 137/1995

O.U.G. nr. Nr. 195/2005 privind protecția mediului

H.G nr 1076/2004 privind procedură de realizare a evaluării de mediu pt planuri si programe

O.U.G. nr. 243/2000 privind protecția atmosferei

O.U.G. nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate... Legea apelor nr. 107/1996

O.U.G. nr. 34/2002 privind prevenirea, reducerea si controlul integrat al poluarii

O.U.G. nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor

Legea nr. 73/2000 privind Fondul pentru mediu – republicare

H.G. nr.1057/2001 privind regimul bateriilor si acumulatorilor care contin substante periculoase

Legea nr. 360/septembrie 2003 privind regimul substantelor si preparatelor chimice periculoase

H.G. nr. 1300/2002 privind notificarea substantelor chimice

LEGE nr. 655 / 2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 243/2000 privind protecția atmosferei

OUG nr. 243/2000 privind protecția atmosferei

O.U.G. nr. 195/22.12.2005 privind protecția mediului

H.G. nr. 1076/2004 privind Procedura de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe O.U.G. nr. 152/10.11.2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării

Ordinul nr. 818/2003 pentru aprobarea Procedurii de emitere a autorizației integrate de mediu

Ordinul nr. 860/2002 pentru aprobarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului și de emitere a acordului de mediu

H.G. nr. 918/2002 privind stabilirea Procedurii cadru de evaluare a impactului asupra mediului și pentru aprobarea listei proiectelor publice sau private supuse acestei proceduri

O.U.G. nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001

H.G. nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor

H.G. nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor

Legislație

Directiva 70/157/EGK - CELEX 01970L0157 – HL L 24 1970 febr. 23

Directiva 70/220/EGK - CELEX 01970L0220 – HL L 76. sz. 1970. apr. 6.

Tratatul despre crearea Uniunii Europene și a Comunității Europene în format unitary în limba maghiară – HL C 321 E/1, 2006. 12. 29.

Tratatul de la Lisabona - HL C 306/42 – varianta maghiară

Decizia 1600/2002/EK - CELEX 32002D1600 – varianta maghiară – HL L 242/1 2002. 09.10.

Directiva 2006/12/EK- HL L 119/9 – varianta engleză – 2006. 04. 27. - „Directiva privind deșeurile”

Comunicat de presă IP/08/705 - <http://europa.eu/rapid/>

Carta Drepturilor de Bază a Uniunii Europene – volumul HL C 310, 47, 16 decembrie 2007 - variant engleză tratatul de aderare a României- volumul HL L 157, 48, 21 iunie 2005 - variant engleză

Directiva Consiliului și a Parlamentului European 94/63/EK - CELEX 31994L0063 – HL L 365/24 – 1994.12.31. - variant maghiară - „Directiva referitoare la reducerea cantităților

emanate provenite din depozitarea și transportul combinațiilor organice volatile (VOC), a benzinei de la depozite la stațiile de distribuție a combustibilului ”

Ordinul Consiliului și al Parlamentului 1882/2003 - CELEX 32003R1882 – HL L 284 –

2033.10. 31. – versiunea engleză

Codul Impozitelor și Taxelor din România – Legea 571 din 2003 și Legea 343/2006 Monitorul Oficial Român 662/01. 08. 2006 110/2006-prin Ordonanță de Urgență a Guvernului Directiva 96/62/EK - CELEX 31996L0062 – HL L 296/55 – variant maghiară - „referitoare la analiza și controlul calității aerului.”

Draft al elaborării unei directive a Consiliului, COM (2005) 261 final - 2005/0130 (CNS), Bruxelles, 2005. 05. 07. – versiunea engleză

Directiva 98/69/EK - HL L 350 – 1998. 12. 28.

Comunicate de presă

IP/05/1279 <http://europa.eu/rapid/>

IP/06/918 <http://europa.eu/rapid/>

IP/06/485 <http://europa.eu/rapid/>

HotNews - <http://www.hotnews.ro/stiri-politic-2774676-calin-popescu-tariceanu-scopultaxei-prima-inmatriculare-este-curatarea-aerului-marile-orase.htm>

Ordin al Consiliului 259/93/EGK - CELEX 31993R0259 – HL L 30/1, volumul 15/2 , 1993. 06.

02. –versiunea maghiară – Ordin referitor la supravegherea și controlul transportului în și din Uniunea Europeană a deșeurilor

Ordin al Consiliului 2557/2001/EK - CELEX 32001R2557 - HL L 349 2001. 12. 31. - versiunea maghiară, cu care a fost elaborate într-un format comun, din motive de documentare sub numărul 01993R0259 CELEX.

Euroactiv.ro - <http://www.euractiv.ro/uniunea-europeana/articles>

[%7CdisplayArticle/articleID_10391/Romania-nu-vrea-sa-primeasca-deseurile-din-Italia.html](http://www.euractiv.ro/uniunea-europeana/articles/%7CdisplayArticle/articleID_10391/Romania-nu-vrea-sa-primeasca-deseurile-din-Italia.html)

Ordin 75/442/EGK - CELEX sz. 01975L0442-20031120, ultima variant consolidată în limba maghiară, apărută inițial HL L 194 – 1975. 07. 25., pagina 39 – în limba originală;

Ordinul Consiliului referitor la deșeuri 91/156/EGK- HL L 78 1991. 03. 26. – pagina 32

- versiunea engleză Directiva Parlamentului și a Consiliului 94/62/EK - CELEX 31994L0062 HL L 365 1994. 12. 31. pagina 10, ultima versiune consolidată cu numărul CELEX 01994L0062-